

[Hauch.]

nærede nogen Frygt for, at mine Standsfæller i al Almindelighed skulde føle nogen Tilbøjelighed til i deres praktiske Virksomhed at følge det ærede Medlems Anvisning, kunde jeg nok fristes til at optage en Forhandling med det ærede Medlem derom, men da jeg ikke tror, at denne Udtalelse vil faa nogen væsentlig praktisk Betydning indenfor Erhvervet, skal jeg afholde mig fra at komme nærmere ind derpaa.

Derimod har jeg Lyst til overfor det ærede Medlem og det høje Ting at fremføre, hvad et fortræffeligt Medlem af dette Ting, et Medlem, der hed Hr. Schovelin, udtalte i 1927—28 under Behandlingen af Finansloven. Det ærede Medlem siger — Sp. 1226 — i Tilknnytning til Spørgsmaalet om Finanslovens Renhed følgende:

„Finanslovens Renhed hentyder ikke alene til, at man ved at indføre Nybevillinger paa den lovgiver om nye Anliggender, det hentyder ogsaa til dette, at man ved at undlade at opføre Bevillinger til lovlige Formaal kommer til i Virkeligheden at sabotere disse Love.“

Det ærede Medlem accepterer her det Standpunkt, at man skal sørge for, at Finansloven er ren, naar Talen er om at indføre Nybevillinger paa Finansloven, som det første, men tilføjer, at man dog ogsaa skal vogte paa, at man overholder Afholdelsen af de Udgifter, som Lovene i øvrigt kræver. Jeg synes, det er en fortræffelig Udtalelse. Det ærede Medlem gjorde denne Bemærkning i 1927—28 i Tilknnytning til en Udtalelse af mit Partis Ordfører, men jeg synes ikke, den staar rigtig godt til de Udtalelser, som det ærede Medlem i Dag har fremført vedrørende dette Spørgsmaal.

Til det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) skal jeg sige, at det var Udtryk for stor Sindsnøjsomhed hos det ærede Medlem, naar han kunde acceptere det Sted, hvor jeg mente, man i Øjeblikket kunde anbringe det radikale Parti, og jeg skal ikke optage nogen Forhandling med ham derom. Derimod var det ærede Medlem inde paa et Forsvar for Sukkerordningen, som havde min Interesse. Det ærede Medlem meddelte, at han i Princippet maatte være enig med mig i, at man ikke kunde opretholde et Erhverv eller en Erhvervsvirksomhed ved Understøttelse, med andre Ord, man kunde ikke holde et Erhverv eller en Erhvervsgren gaaende, dersom den ikke kunde leve i Henhold til de Vilkaar, den kunde skabe sig i Konkurrencen ude paa Markedet. Ja, jeg maa glæde mig over, at det ærede Medlem ikke agter at

følge denne Vej videre, men jeg ser ikke, hvordan man skal være i Stand til at slippe fra det, naar man først gaar ind i det, som Tilfældet er her, og det undrer mig, at det radikale Parti har kunnet tvinges ind i, ledes ind i, føres ind i en Stilling til dette Spørgsmaal, saa fuldstændig imod den Politik, som det altid paa det Omraade har gjort sig til Talsmand for.

Schovelin: Efter den store Højtidelighed, hvormed den ærede sidste Taler optraadte, har jeg Indtryk af, at det ærede Medlem mente at have grebet mig i en Modsigelse; men deri tager det ærede Medlem ganske mærkeligt fejl. Det, jeg har ment, er jo netop dette, at der ved *denne* Anmærkning — eller Nybevilling, som jeg har kaldt den — *ikke* er Tale om, at der lovgives paa Finansloven, saa ved jeg ikke, hvordan det kan være i Modstrid med, at jeg en anden Gang har sagt, at man ikke ved Nybevillinger skal *lovgive* paa Finansloven. Jeg kan kun se den skønneste Overensstemmelse mellem disse Udtalelser. Hvis jeg havde troet, at der her var en Nybevilling, som gik ud paa noget, der var naturligt hjemmehørende under Lovgivningsomraadet, var det noget helt andet. Men jeg har netop hævdet, at her var der kun Tale om et rent og skært Tilskud, oven i Købet af midlertidig Karakter for dette bestemte Aar; det er altsaa en Bevilling i Ordets egentligste Forstand. Hvis det, der havde foreligget, havde været et Lovgivningsanliggende i *dette* Ords egentlige Forstand, vilde det have betydet f. Eks., at man havde slaet fast overhovedet, at naar man ikke kunde opnaa denne eller hin Pris, saa skulde Staten betale Differencen eller lignende. Saa vilde det have været en organisk Lovgivning, og det var det, jeg advarede mod ved den Bemærkning, som blev citeret af det ærede Medlem. Jeg gentager, at naar jeg her benægter, at dette er at lovgive paa Finansloven, saa kan man ikke bebrejde mig, at det staar i Modstrid med, at jeg en anden Gang har udtalt, at man ikke ved Nybevillinger maa lovgive paa Finansloven.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg tror ikke, det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) behøver at være saa bekymret for Fremtiden. Hvis, som jeg sagde før, Roeindustrien ikke kan klare sig, saa vil den falde bort af sig selv; det radikale Venstre agter ikke at alliere sig med den døende Roe. Men det vilde efter vor Opfattelse være urimeligt af rent doktrinære Grunde, saa længe man ikke er klar over, hvorledes Stillingen er,